

Sygn. akt VIII U 2297/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Katarzyna Stefańczyk

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 listopada 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt VIII U 2297/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. Z. ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż ubezpieczony ma ustalone prawo do emerytury obliczonej na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zatem brak podstaw do ponownego przeliczenia emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przeliczenie świadczenia w myśl art. 110a oraz zastosowanie aktualnej kwoty bazowej. Ubezpieczony podniósł, iż w jego ocenie spełnia przesłanki do przeliczenia świadczenia w oparciu o art. 110a tej ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo ZUS podkreślił, że ubezpieczony pobiera emeryturę obliczoną na

podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, gdzie podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego

z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura zaś stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. Z. urodził się w dniu (...)

Na podstawie dwóch decyzji (...) Oddział w Z. z dnia 6 września 2013r. ubezpieczony uzyskał prawo do emerytury z dniem 1 lipca 2013r.

W pierwszej z tych decyzji wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do obliczenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych z okresu 1993 – 2002. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 207,26%. Dodatkowo ZUS uwzględnił 45 lat i 5 miesięcy okresów składkowych. Obliczone świadczenie wyniosło 5.286,72 zł brutto.

W drugiej decyzji z tej samej daty wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc od którego przyznano emeryturę (podstawa obliczenia emerytury). Tak obliczona kwota została podzielona przez średnie dalsze trwanie życia (209,40 miesięcy). Obliczone świadczenie wyniosło 6.479,26 zł brutto.

W związku z powyższym organ rentowy zawiesił wypłatę emerytury obliczonej na podstawie art. 53, jako mniej korzystnej dla ubezpieczonego i równocześnie podjął wypłatę emerytury kapitałowej.

W dniu 28 października 2015r. ubezpieczony wniósł o przeliczenie emerytury, powołując się na nowelizację ustawy o emeryturach i rentach z dnia 5 marca 2015r. i wskazując, iż domaga się przeliczenia wysokości jego emerytury na podstawie art. 110a znowelizowanej ustawy o FUS.

Decyzją z dnia 3 listopada 2015r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż ubezpieczony ma ustalone prawo do emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdzie podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura zaś stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Niezależnie od powyższego Sąd ustalił, że ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 27 lipca 2013r. Natomiast po tej dacie nie podejmował zatrudnienia, co sam przyznał na rozprawie w dniu 2 marca 2016r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego.

Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny

i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że ubezpieczony od 1 lipca 2013r. jest uprawniony do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Bezspornie pobierana przez ubezpieczonego emerytura została obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej. Uszło jednak uwadze organu rentowego, że ubezpieczony jest również uprawniony do emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, jedynie jej wypłata została zwieszona.

Przedmiotem sporu jest wysokość emerytury ubezpieczonego. Ubezpieczony złożył bowiem w dniu 28 października 2015r. wniosek o przeliczenie emerytury w związku ze zmianą przepisów ustawy emerytalno-rentowej z dniem 1 maja 2015r. i wprowadzeniem art. 110a.

Ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z wprowadzonym wskazaną wyżej nowelizacją art. 110a ust. 1 wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela stanowisko organu rentowego, iż przepis powyższy nie znajdzie zastosowania do ubezpieczonego, aczkolwiek z nieco odmiennych przyczyn niż wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wprawdzie podstawę obliczenia pobieranej przez ubezpieczonego emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego (art. 25 ust. 1). Ostatecznie zaś – zgodnie z art. 26 ust. 1 – emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

W wysokości tak ustalonego świadczenia nie znajduje odzwierciedlenia ani wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ani aktualnie obowiązująca kwota bazowa.

Art. 110a znajduje zastosowanie do przeliczenia emerytur przyznanych na starych zasadach tj. obliczonych w myśl art. 53 ustawy emerytalno-rentowej, gdzie bezpośredni wpływ na wysokość świadczenia ma kwota bazowa oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Ubezpieczony wprawdzie takiej emerytury nie pobiera, faktycznie jednak jest uprawniony do emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy, natomiast organ rentowy zawiesił jej wypłatę bowiem emerytura obliczona na podstawie art. 26 ustawy jest świadczeniem wyższym niż obliczona na podstawie art. 53 ustawy.

Należy mieć również na uwadze, iż art. 110a w ust. 3 dopuszcza przeliczenie, którego domagał się odwołujący w wypadku, gdy do ponownego obliczenia emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

W przedmiotowej sprawie odwołujący nie kontynuował zatrudnienia po przyznaniu prawa do emerytury. Nadto składając wniosek o przedmiotowe przeliczenie nie dołączył do niego dowodów mogących wykazać, że posiadał zarobki przypadające choćby w części po przyznaniu prawa do emerytury, które obecnie mogłyby zostać uwzględnione przy przeliczeniu emerytury.

Reasumując, z opisanych wyżej względów, świadczenie ubezpieczonego nie może zostać przeliczone w oparciu o art. 110a ustawy, a zatem zaskarżona decyzja ZUS jest prawidłowa, mimo jej niewłaściwego uzasadnienia.

W konsekwencji, Sąd na mocy (...) § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

(-) SSO Mariola Szmajduch